

O Gud, du ved og kender

Genève 1542

O Gud, du ved og ken - der; det ej i mi - ne

hæn - der og mi - ne kræf - ter står, at jeg dig ret kan

dyr - ke, om jeg ej dag - lig styr - ke fra di - nehæn - der får.

2 Knus selv mit hjertes stene,
bøj høje tankers grene,

giv ydmyg kærlighed
til Gud og til min næste,
min gang du selv befæste
i dine fodefjed!

3 Hold mig til dine veje!
Lad mig i døden eje
trøst af din død og sår!
Så skal mit liv begynde
og sig til livet skynde,
når jeg af livet går.

Th. Kingo 1681. Bearbejdet 1935.

Melodi: Genève 1542.